

a Christ stod op af Dø - - de, Og frel-ste os al-le af

b Christ stod op af Dø - de, Og frel - ste os al-le

c Christ stod op af Dø - de, Og frel-ste os

d Chri - - stus stod op af Dø-de, Og frel - ste os al-le af

e Christ stod op af Dø - - de, Og frel - - - ste os al-le af

f Christ stod op af Dø - de, Og frel - ste os al-le af

g Christ der ist er - stan - den von der Mar - ter

a Mø - de; Thi vil-le vi al - le væ - re glad', Og lo - -

b af Mø - de; Thi vil - le vi al - le væ - re glad', Og lo - ve vor

c af Mø - de; Thi vil vi al - le væ-re glad', Og lo - -

d Mø - de; Thi vil-le vi al - le væ-re glad'. Og lo - ve

e Mø - de; Thi vil-le vi al - le væ-re gla - de,

f Mø - de; Thi vil - le vi al - le væ-re glad', Og lo-ve vor

g al - le des sull wir al - le fro

22¹¹

a ve vor Her-re i al-len Stad; Ky - ri - e e - leis.

b Her-re i al - len Stad; Ky - ri - e e - - - leis.

c Gud i al - len Stad; Hal - le - lu - - - ja.

d vor Her-re i al-len Stad; Ky-ri-e e - - - - leis.

e Og tak-ke vor Her-re i al - len Stad; Ky - ri - e le - i - son.

f Her - re i al-len Stad; Ky - ri - e e - - - leis.

g sein Christ sol un - ser trost sein. Ky-rie-leis.

23

a Je-su Christ, dig tak-ke vi, Du lodst os ik-ke for - ta - bes,
Fra vore Syn - der gjor-de du os fri, Du vil - de selv for os pla - ges,

b Je - - su Christ, dig tak-ke vi, Du lodst os ik-ke for-ta - bes, Fra
vo - - re Syn-der gjor-de du os fri, Du vil-de selv for os pla - ges,

c Je - - su Christ, dig tak-ke vi, Du lodst os ik-ke for-ta - bes, Fra
vo - - re Syn-der gjor-de du os fri, Du vil - de selv for os pla - ges,

a
Thi du hav-de os in-der - - lig kjær, Vel den-nem det kun-de be-sin-
Hav-de du ik-ke dit Blod ud - - gi - - vet, Og saa for os be-ta-

b¹
Thi du hav-de os in, - - der-lig kjær, Vel den-nem det kun-de be-

b²
Hav-de du ik - ke dit Blod ud-gi - vet, Og saa for os be -

c¹
Thi du hav - - de os in-der-lig kjær, Vel den-nem det kun-de be-

c²
Hav - de du ik - - ke dit Blod ud-gi - vet, Og saa for os be-

a
- - de, At du for vor Skyld dø-det er, Der-med vi
- - let, Da hav-de vi alle for ta-bet blevet, Til Hel-ve -

b¹
sin - de, At du for vor Skyld dø-det er, Der-med vi

b²
ta - let, Da ha - de vi al - le for - ta - bet ble - vet, Til Hel - ve - des

c¹
sin - de, At du for vor Skyld dø-det er, Der-med vi

c²
ta - let, Da hav-de vi al - le for-ta - bet ble - vet, Til Hel - ve - des

23^{III}

a
Him - me - rig vin - de; Je - su Christ, vi tak-ke dig, Vi lo-ve dig, vi pri-se dig.
Grund ned - fal - det.

b¹
Him - me - rig vin - de; (forts.: Havde du ikke dit Blod b²)

b²
Grund ned - fal - det. Je-su Christ, vi tak-ke dig, Vi lo-ve dig, vi pri-se dig.

c¹
Him - me - rig vin - de; (forts.: Havde du ikke dit Blod c²)

c²
Grund ned - fal - det. Je-su Christ, vi tak-ke dig, Vi lo-ve dig, vi pri - se dig.

24

a
Med Sor-gen og Kla - gen holdt Maa-de, Lad Guds Ord dig trø - ste og raa-de, Ik-ke

b
Med Sor-gen og Kla-gen holdt Maa-de, Lad Guds Ord dig trø-ste og raa - de,

c
Den yn - dig - ste Ro - se er fun - den, Blant sti-ve-ste Tor-ne op - run - den, Vor

a
af U-taal-mo-dig-hed syn-de, Ved Dø - den vi Li-vet be - gyn-de.

b
Ik-ke af U-taal-mo-dig - hed syn - de, Ved Dø - - den vi Li - vet be-gyn-de.

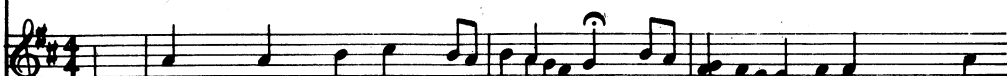
c
Je - sus den dei-lig - ste Po - de, Blant syn-di-ge Men - ne - sker gro-de..

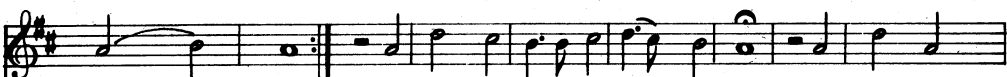
a

 Guds Søn er kom-men af Him-me-len ned, Thi han os in-der - lig
 Vo-re Gjer-nin-ger e - re u - du - e - lig', De kun-ne os ik - - ke

b

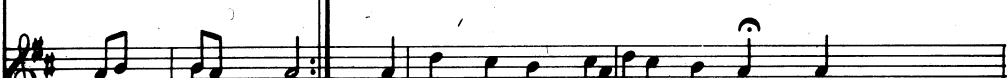
 En-hver, som tror og bli - ver døbt, Han skal vist sa - -
 Thi han ved Je - su Blod er kjøbt, Som vil sig ham

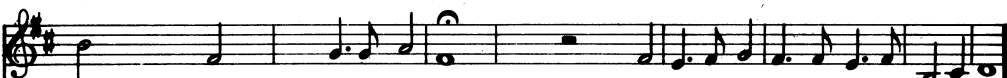
c

 Guds Søn er kom - men til os ned Af høi - e Him - -
 For - di vi in - gen Raad os ved Der - op til ham

a

 el - - skte; Thi tro vi al-le paa Je - sum Christ, At han er
 frel - - se;

b

 lig bli - ve; Og blandt Guds Børn det hel-li - ge Tal Til Him - me -
 ind - li - ve

c

 me - ri - ge, Vor Gjer-ning ei ret-fær - dig-gjør, Men
 at sti - ge,

a

 al vor Sa-lig-hed vist Og ha-ver os Him-me-rig for-hver-vet.

b

 ri - ges Æ - res Val Med Ro - sens Blod ind-skri - - ve.

c

 Chri-stus kom-mer, li - der, dør, Han har os Hvi - len vun - det.

a Ach lef-fuen-de Gud, Jeg be - klen-der for dig (Ikke mer tekst)

b Ak, le - ven - de Gud! jeg be - kjen-der for dig, At

c Ak, le - ven-de Gud! jeg be - kjen - der for dig, At

d Ak, le-ven-de Gud! jeg be-kjen-der for dig, At

e Ak, le - ven - de Gud! jeg be-kjen - der for dig, At

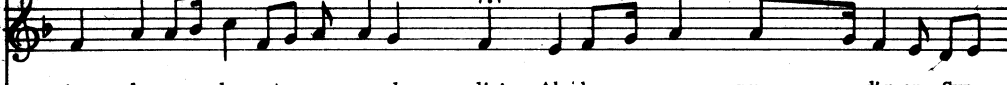
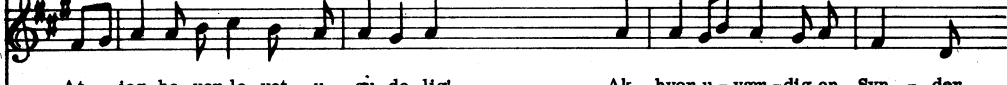
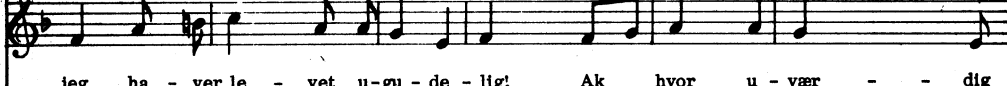
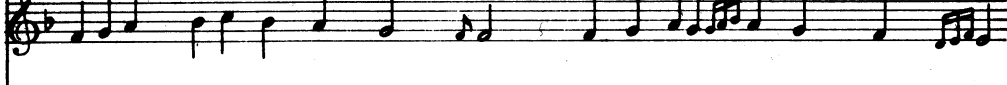
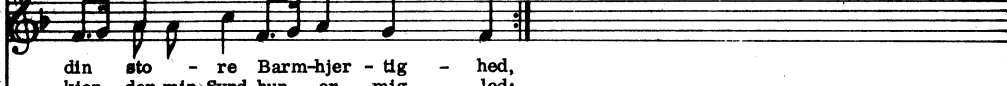
f Sårt sørgjande
Ak le - ven - de Gud! jeg be - kjen - der for dig,

g Ak, le - ven-de Gud! jeg be - kjen - der for dig, At

h *tr* *tr* *tr*

i O Her-re Gud! be - - naa - - de mig For
Af - slet al min/ U - - ret - - vis - - hed, Jeg
Du to mig vel af min Ond - - skab min Og
Thi jeg kjen-der min Ond - - skab nu, Min

j v. 4 v. 4-6 v. 5 v. 5
O Her - - re Gud be - - naa - - de mig, Af
Slet ud al min U - - ly - - dig - - hed, Af
Og to mig vel, o Her - - re Gud, Af
Og gjør mig ren af Syn-der, Thi jeg dem nu
Og al min Synd er sted - - se for mig, A -
For dig ha - ver jeg il - - de gjort, Men

a
b
c
d
e
f
g
h
i
j

jeg ha-ver le-vet u-gu - de - lig! Ak hvor u - vær - dig en

jeg ha-ver le-vet u-gu - de - lig! Ak hvor u - vær - dig en

jeg ha-ver le-vet u-gu-de - lig! Ak hvor u - vær-dig en Syn - -

jeg ha-ver le-vet u - gu-de - lig! Ak hvor u - vær - dig en Syn -

At jeg ha-ver le-vet u - gu-de-lig! Ak hvor u - vær-dig en Syn - der

jeg ha - ver le - vet u-gu - de - lig! Ak hvor u - vær - - dig

din sto - re Barm-hjer - tig - hed,
kjen - der min Synd, hun er mig led;
gjør mig ren af al min Synd,
Synd er al - tid

din God - hed for - bar - me dig,
din sto - re Barm-hjer - tig - hed,
al min Ond-skab og U - dyd
be - fin - der,
le - ne ha - ver jeg syn-det i - mod dig,
du be - staar al-tid i di - ne Ord

a
b
c
d
e
f
g
h
i
j

Syn - der jeg er, Det kla - ger jeg for dig, min Her - re kjær.
Syn - der jeg er, Det kla - ger jeg for dig, min Her - re kjær.
der jeg er, Det kla - ger jeg for dig, min Her - re kjær.
der jeg er, Det kla - ger jeg for dig, min Her - re kjær.
der jeg er, Det kla - ger jeg for dig, min. Her - re kjær.
jeg er, Det kla - - ger jeg for dig min Her - re kjær.
en Syn - der jeg er, Det kla - ger jeg for dig, min Her - re kjær.
i min Hu.
Om man dem vil - de døm - - me.

a Jeg ved et e - - vigt Him - me - rig (ikke mer tekst)

b Jeg ved et e - vigt Him - me - - rig som

c Jeg ved et e - vigt Him - me - rig som

d Der stan - der et Slot i Ø - ster - ri - ge, som

e De Rø - ve - re vil - de stjæ - le gaa . saa

f Gud lag - de paa A - dam en Sø - - ven saa sød, Saa tog
Og A - dam han vaag - ned af Sø - - nen saa sød, Saa stod

g Og A - dam han rop - te med høi - en Røst: Det

h Først skab - te Gud Ver - den og gav hen - de Lys, si - den skab - te han

i Der stan - der et Slot i Ø - ster - ri - ge, som er

j In dy - nen grim en straf my niet Noch my met

k Gud Fa - der u - - - di Him - - me - rig (ikke mer tekst)

l Gud Fa - der u - - - di Him - - me - rig, Sin Vil - li - e han os

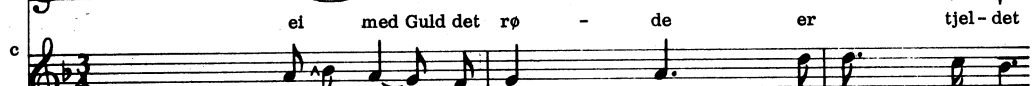
m Gud Fa - der u - di Him - me - rig,

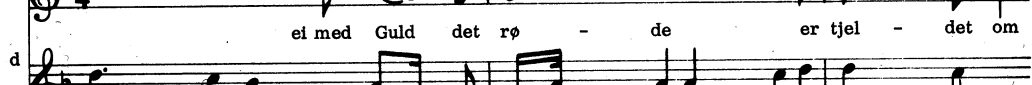
n Gud Fa - der u - di Him - me - rig,

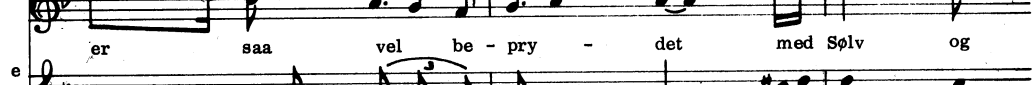
o Det er Guds Vil - je, det er hans Bud, At

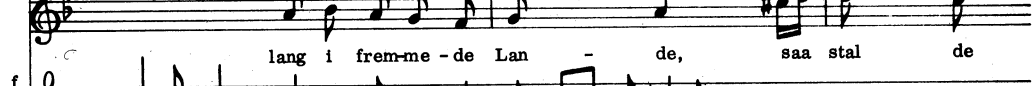
a

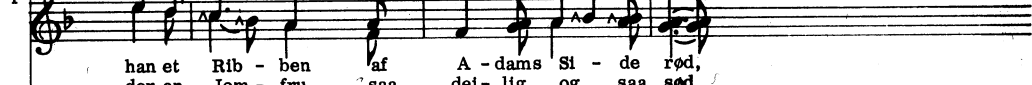
b ei med Guld det rø - de er tjel - det

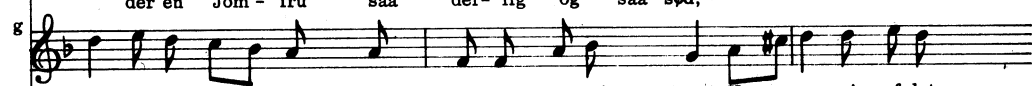
c ei med Guld det rø - de er tjel - det om

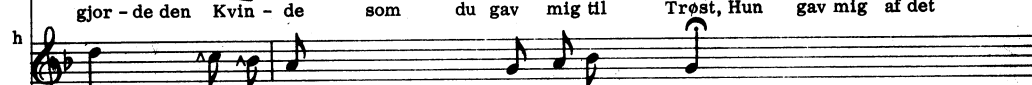
d er saa vel be - pry - det med Sølv og

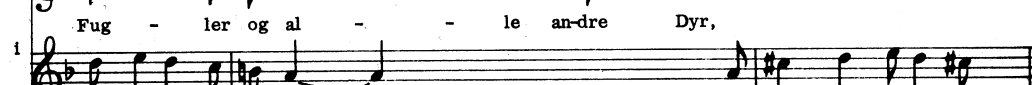
e lang i frem-me - de Lan - de, saa stal de

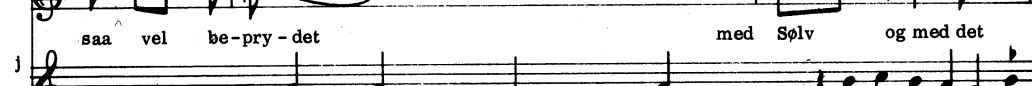
f han et Rib - ben af A - dams Si - de rød,
der en Jom - fru saa dei - lig og saa sød,

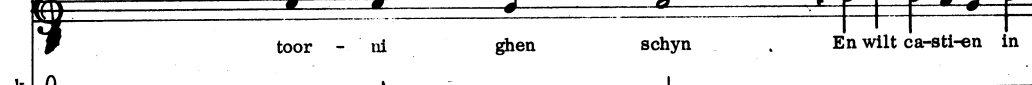
g gjor - de den Kvin - de som du gav mig til Trøst, Hun gav mig af det

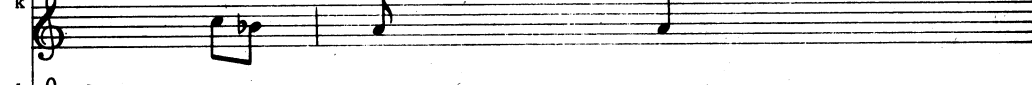
h Fug - ler og al - le an-dre Dyr,

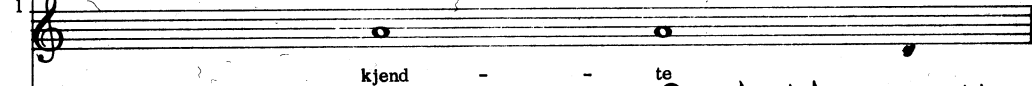
i saa vel be-pry - det med Sølv og med det

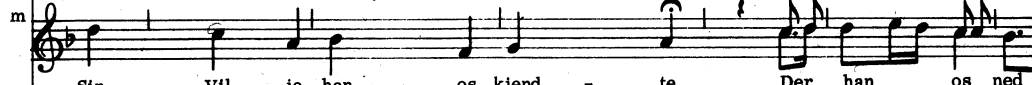
j toor - ni ghen schyn En wilt ca-sti-en in

k

l kjend - te

m Sin Vil - je han os kjend - te Der han os ned

n Sin Vil - je han os kjend - te Der

o vi med Sang og Vi - se Tre Per-so - ner

a
b
c
d
e
f
g
h
i
j
k
l
m
n
o

om saa pry-de - lig, men med Guds Ord det sø - - de.
saa pry - de - lig, men med Guds Ord det sø - - de.
med det rø-de Guld, med ud-hug - ne Ste-ne og Mu - re.
burt eit Kon - ge - barn, Den Jom-fruhed - de skøn An - - na.
Der - af skab-te han taa Man - den en Kvin - de.
Som han - nem saahjer-te - lig be-ha - ger
for - bud-ne Frugt at æ - de.
Saa man-ge som paa Jor-den mon-ne kry - be.
rø - - de Guld, med ud-hug-ne Ste-ne og Mu - re.
myn ver - - driet ver-driet Maer Heer wilt myns ghe-na-dich zyn
Der han os ned til Jor-de - rig De ti Bud-ord ud-send-te.
til Jor - de-rig De ti Bud - ord ud-send te.
han os ned til Jor-de-rig De ti Bud-ord ud-send - te.
og en sand Gud skul-le al - tid lo - ve og pri - se.

a

Et hjer - te - ligt Far - vel jeg E - der nu by - der; Gud ved om vi
Saa kjæmp da for Kro - nen, I Sø - sken - de kjæ - re, saa at vi kan

b

Et hjer - te - ligt Far - vel jeg E - der nu by - der; Gud ved om vi
Saa kjæmp da for Kro - nen, I Sø - sken - de kjæ - re, saa at vi kan

c

Et hjer - te - ligt Far - vel jeg E - der nu by - der; Gud ved om vi
Saa kjæmp da for Kro - nen, I Sø - sken - de kjæ - re, saa at vi kan

a

me - re skal sam - les paa Jord, hvor Skils - mis mer ei er — men
sam - les i Him - me - lens Kor,

b

me - re skal sam - les paa Jord, hvor Skils - mis mer ei er — men
sam - les i Him - me - lens Kor,

c

me - re skal sam - les paa Jord, hvor Skils - mis mer ei er, men
sam - les i Him - me - lens Kor,

a

vi faar væ - re der at pran - ge for Tro - nen i hvi - de Sil - ke - klær.

b

vi faar væ - re der at pran - ge for Tro - nen i hvi - de Sil - ke - klær.

c

vi faar væ - re der at pran - ge for Tro - nen i hvi - de Sil - ke - klær.

a Ak Her-re from, Hvor stor og grum Er mi-ne be -

b Ak Her - - re from, Hvor stor og grum Er mi-ne be - gag-ne Syn - -

c O Hel-lig-aand, Med Naa-dens Haand
Ud - gy - de dig, Nu o-ver mig

d O Hel-lig - aand, Med Naa-dens Haand
Ud-gy - de dig, Nu o-ver mig

e Ak Her-re from, Hvor stor og grum Er mi - ne be-gag-ne Syn - der,

a gag-ne Synd - der, Ei no-gen Mand, Mig hjæl-pe kan,

b - - - der, Ei no-gen Mand, Mig hjæl-pe kan,

e Ei no - gen Mand, Mig hjæl-pe kan,

a i den-ne Ver - den jeg fin - der.

b i den - ne Ver - den jeg fin - - - der.

c Mit kol - de Hjer-te rø - re.
Til An - dagt mig at fø - re.

d Mit kol - de Hjer-te rø - re.
Til An - dagt mig at fø - re.

e i den-ne Ver - - - - den jeg fin - der.

a Her - re Je - su Christ, min Frel-ser du est, Til dig

b Her - re Je - su Christ, min Frel-ser du est, Til dig

c O gi - ve det Gud, Vi ef - ter di-ne Bud kun-de os

d Gi - ve det Gud, Vi ef - ter di-ne Bud kun-de os

e He - ro - des bort Til Dø - dens Port Fra Ver-

f Ma - ri - a hun er en Jom - fru ren, Som Skrif -
Hun fød-te en Søn for-u - den Men, Han - nem

g Ma - ri - a hun er en Jom - fru ren, Som Skrif -
Hun fød - te en Søn for - u - den Men, Han-nem skul -

h Ma - ri - a hun er en Jom - fru ren, Som Skrif -
Hun fød - te en Søn for - u - den Men, Han-nem skul -

i Ma - ri - a hun er en Jom - fru ren, Som Skrif -
Hun fød - te en Søn for - u - den Men, Han-nem skul - le

j Ma - ri - a hun er en Jom - fru ren, Gud mon -
Hun fød - te en Søn for-u - den Men, Ham skul -

a

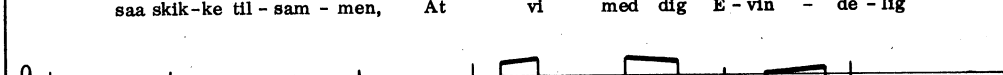

 haa-ber jeg a - le - ne, Jeg tro - er paa dig; For-lad ik-ke mig

b

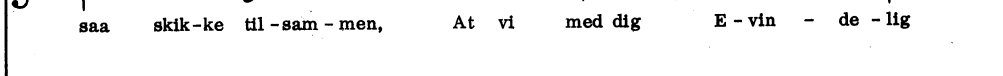

 haa-ber jeg a - le - ne, Jeg troer paa dig; For-lad ik-ke mig saa e-

c

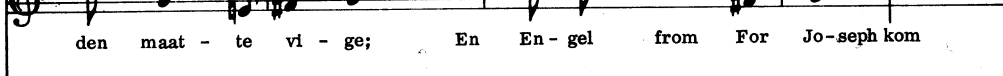

 saa skik-ke til - sam - men, At vi med dig E - vin - de - lig

d

 saa skik-ke til - sam - men, At vi med dig E - vin - de - lig

e

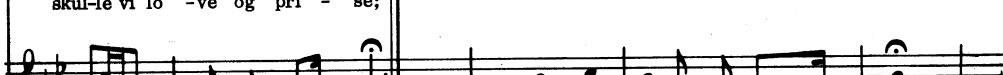
 den maat - te vi - ge; En En - gel from For Jo-seph kom

f

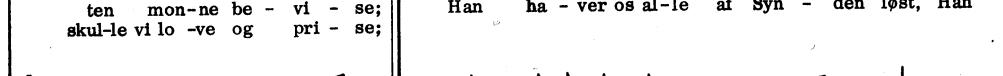
 ten mon-ne be - vi - se; Han ha-ver os al - le af Syn - den løst,
 skul-le vi lo - ve og pri - se;

g

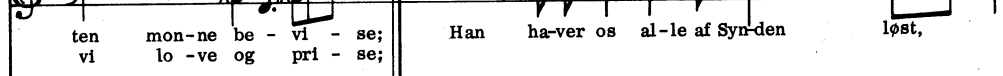

 ten mon-ne be - vi - se; Han ha - ver os al-le af Syn - den løst, Han
 skul-le vi lo - ve og pri - se;

h

 ten mon-ne be - vi - se; Han ha-ver os al-le af Syn-den løst,
 vi lo - ve og pri - se;

i

 ten mon-ne be - vi - se; Han ha - ver os al-le af Syn - den løst,
 vi lo - ve og pri - se;

j

 ne sin Mis - kund vi - se; Han har os al-le af Syn - den løst, Han
 le vi lo - ve og pri - se;

a
saa e - len - de - lig! Mig trø - ster dit Ord det re - ne.

b
len - de - lig! Mig trø - - - ster dit Ord det re - ne.

c
I Him-me - rig Kun-de le - ve i Sa-lig-hed! A - men.

d
I Him-me - rig Kun-de le - ve i Sa-lig - hed! A - men.

e
U - di en Slum, U - di Æ - gyp - ti Ri - ge.

f
Han gi-ver os Trøst, Og Him-me-ri - ges e-vi - ge Li - se.

g
gi - ver os Trøst, Og Him-me - - ri-ges e-vi - ge Li - se.

h
Han gi-ver os Trøst, Og Him-me-ri-ges e-vi - ge Li - se.

i
Han gi-ver os Trøst, Og Him-me - - ri-ges e-vi - ge Li - se.

j
gi - ve os Trøst, Og Him - me-rigs e-vi - ge Li - se.

a
Jeg vil mig Her-ren lo - ve, Som al - le mi - ne Syn - der bar,
Af Tro og al For - mu - e Til han - nem mit Hjer - te staar;

b
Jeg vil mig Her - ren lo - ve, Som al - le mi - ne Syn - der bar,
Af Tro og al For - mu - e Til han - nem mit Hjer - te staar;

c
Jeg vil mig Her - ren lo - ve, Som mi - ne Syn - der bar,
Af Tro og al For - mu - e Til han - nem mit Hjer - te staar;

d
O Je - su Liv - sens Her - re, Kom mig til Hjælp og Trøst
En Syn - der mon jeg væ - re, Jeg klæ - ger for dig min Brøst;

a
Hans Navn vil jeg der skri - ve Og bæ - re det til min Død,

b
Hans Navn vil jeg der skri - ve Og bæ - re det til min Død,

c
Hans Navn vil jeg der skri - ve Og bæ - re til min Død,

d
Den Synd kan jeg ei døl - ge, Den twin - ger mig Nat og Dag,

a
Han kan min Sor - rig for - dri - ve Og skil - le mig fra al Nød.

b
Han kan min Sor - rig for - dri - ve Og skil - le mig fra al Nød.

c
Han kan min Sorg for - dri - ve Og skil - le mig fra al Nød.

d
Stor Sor - rig maa jeg fø - le, Der - til gjø - res jeg nu svag.

a
Jeg be - der dig, min Her - re og Gud, Lad op dit Mis - - -

b
Jeg be - der dig, min Her - re og Gud, Lad op dit Mis -

c
Jeg be - - der dig, min Her-re og Gud, Lad op dit Mis -

d
Jeg be - der dig, min Her-re og Gud, Lad op dit Mis -

a
kunds ø - re Og hør mig nu, din syn - di - ge Brud, Lad Sa - tan mig

b
kunds ø - re Og hør mig nu, din syn - di - ge Brud, Lad Sa -

c
- kunds ø - re Og hør mig nu, din syn - di - ge Brud, Lad

d
kunds ø - re Og hør mig nu, din syn - di - ge Brud, Lad Sa -

a
ik - - ke for - fø - re, Send mig, o Gud! din Hel - lig - Aand, Som

b
tan mig ik - ke for - fø - - re, Send mig, o Gud! din Hel - lig - Aand,

c
Sa - tan mig ik - ke for - fø - re, Send mig, o Gud! din Hel - lig - Aand,

d
tan mig ik - ke for - fø - re, Send mig, o Gud! din Hel - lig - Aand,

a min For-stand op-ly-ser, Som kal-des en sand Trø-ster-mand Og Syn-den søn-der-knu-ser.

b Som min For-stand op-ly-ser, Som kal-des en sand Trø-ster-mand Og Syn-den søn-der-knu-ser.

c Som min For-stand op-ly-ser, Som kal-des en sand Trø-ster-mand Og Syn-den søn-der-knu-ser.

d Som min For-stand op-ly-ser, Som kal-des en sand Trø-ster-mand Og Syn-den søn-der-knu-ser.

a Den, som mig fø-der, Det er Gud min Her-re, Paa grøn-nen Eng gjør han
Mig fat-tes ei hvad min Nød-tørft mon væ-re;

b Den, som mig fø-der, Det er Gud min Her-re, Paa grøn-nen Eng gjør han
Mig fat-tes ei hvad min Nød-tørft mon væ-re; For sit Navns Skyld han og

c Den, som mig fø-der, Det er Gud min Her-re, Paa grøn-nen Eng gjør han
Mig fat-tes ei hvad min Nød-tørft mon væ-re; For sit Navns Skyld han og

a mig Ro og Li-se Og qvæ-ger mig med Vand, Som han mon vi-se; For sit
Og naa-

b mig Ro og Li-se Og qvæ-ger mig med Vand, Som han mon vi-se; Og naa-de-
min Sjæl om-ven-der,

c mig Ro og Li-se
min Sjæl om-ven-der,

33¹¹

a

Navns Skyld han og min Sjal om - ven - der.
de - lig den ret-te Vei mig kjen - der.

b

lig den ret-te Vei mig kjen - - der.

c

Og qvæ-ger mig med Vand, Som han mon vi - se;
Og naa-de - lig den re - te Vei mig kjen - der.

34

a

Al den gan - ske Chri - sten-hed Pri - ser Guds Barm-hjer - tig -

b

Al den gan - ske Chri-sten-hed Pri - ser Guds Barm-hjer -

c

Al den gan - ske Chri - sten-hed Pri - ser Guds Barm - hjer -

d

Præ-sten o Kluk-ka-ren i Sli - re-gjæld, dei rei-sø o kom-ma o 'kje be - a

a

hed For hans sto - - re Kjær-lig - hed; Det er

b

tig-hed For hans sto-re Kjær-lig - hed; Det er nu

c

tig - hed For hans sto - re Kjær - lig - - hed; Det er

d

Far - vel, Præ-sten kjæm fe-re so nok - ko gött veit men Kluk - ka-ren

34¹¹

a
nu skeet, som spaaet hav-de E - sa - - i - as.

b
ske - et, som spaa - et hav-de E - sa - - i - as.

c
nu skeet, som spaa-et hav - de E - sai - as.

d
et - te so ei up - bræn-dø Jelt, den Men - ne - - skja.

35

a
Paa Gud a - le - - ne Ha-ver jeg sat min Lid, Mit Liv og Æ-re, Mit
Hans Ord det re - - ne Hjel-per i ret-te Tid; Og an-det me-re, Som

b
Paa Gud a - le - ne Ha-ver jeg sat min Lid, Mit Liv og Æ-re, Mit
Hans Ord det re - ne Hjel-per i ret - te Tid; Og an - det me-re, Som

c
Paa Gud a - le - ne Jeg ha - ver sat min Lid, Mit Liv og Æ-re, Mit
Hans Ord det re - ne Hjel - per i ret-te Tid; Og an - det me-re, Som

a
Sind og gan - ske Sjæl, Vil jeg le - ve - re Dig Gud Im-ma-mu-el.
du mig und - te vel,

b
Sind og gan - ske Sjæl, Vil jeg le - ve - re Dig Gud Im - ma-mu-el.
du mig und - te vel,

c
Sind og gan-ske Sjæl, Vil jeg le - ve - re Dig Gud Im-ma - nu - el.
du mig und-te vel,

a

Af Dyb - sens Nød raa - ber jeg til dig Her - re Gud vil du mig hø - re,
Dit Naa - dens Ø - re vend du til mig, Min Røst jeg nu frem - fø - rer:

b

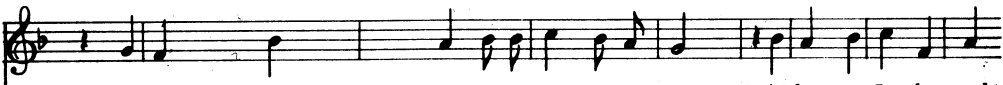
Af dy - be - ste Nød læ - der os til Gud Af gan - - ske Hjer - te raa - be,
At vi, som ha - ve o - ver - traadt hans Bud, Til han - nem os det for - haa - be,

c

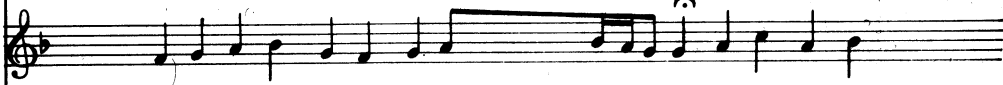
Luk Øi - ne op, o Chri - sten - hed! Thi Je sus vil dig læ - re,
Hvor - dan du from og vel be - red Kan mod hans Til - komst væ - re,

a

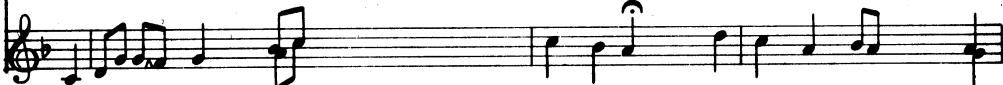
Gi - ver du paa vo - re Gjer - nin - ger Agt At hev - ne Syn - den med

b

At han vor Synd med Gjer - ning og Ord, Og hvad vi al - -

c

At Lys og Lam - pe bræn - de maa, Du med din Brud - gom

a

din Magt, O Her - re! hvo kan det taa - le.

b

le med han - nem ha - ve gjort, Vil som en Fa - der for - la - de.

c

ind kan gaa Til e - vig Fryd og Æ - - re.

a
Mit Haab og Trøst og al Til-lid Til Gud staar med
Her-ren er tro - fast, mild og blid, Paa hans Ord vil

b
Jeg ar - me Syn - der træ - de maa Med høi - be - drø - vet
til Naa - dens Dør Og ban - ke paa Og kla - ge der med

c
Jeg ar-me Syn-der træ - de maa Med høi - be-drø -
til Naa-dens Dør at ban - ke paa Og kla - ge der

d
Vi se nu her sat om paa Bord De ful-de Fæd og skaa -
O Her - - re Je - su ved dit Ord Vel - sig - nel - se

e
Der er en an-den Strand end den vi her
O lad os føl-ges did, læg dog fra

a
stor Tryg - ge; At han sin Søn af høi - e - ste Thron' For
jeg byg - ge,

b
Hjer - te, At jeg med Synd Og Ond-skabs Dynd Fra Top til
Smer - te,

c
vet Hjer - te
med Smer - te,

d
le, For Tro og Fred og Før - lig - hed Vi det-te
til - maa - le!

e
nu skil - les; Det er et an-det Land
Stran - den ud! Vor Rei-se skal gaa godt;

a mig lod Kor-set bæ-re, Der ved sin Død Af al-skens Nød

b Fo - de - saa-le Har smit - tet mig, Og jeg for dig

c At jeg med Synd Og Ond-skabs Dynd
Har smit - tet mig, Og jeg for dig

d Maal-tid spi-se, Af Luft og Vand, Af Skov og Land,

e

a mig før til e - vig Æ - re.

b Har In - tet med at pra - le.

c Fra Top til Fo - de - saa - le
Har In - tet med at pra - le.

d Vi dig af Hjer - tet pri - se.

e hvor al vor Sorg skal stil - les.
thi Styr - mand er vor Gud.

a
Chry - sil - lis, du mit Ver - dens Guld, Min een' og Øn - ske - skat,
Kom nær - mer hid, o Hjer - te huld, Og læg dit Ø - re til,

b
Chri - sil - lis du mit Ver - dens Guld (ikke mer tekst)

c
Saa leg dig, Sø - ve - tun - ge Krop, Tak Ver - den gan - ske
Din Je - sus dig skal væk - ke op, Om ei før, dog en -

d
Jeg gaar i Fa - re, hvor jeg gaar, Min Sjel skal al - tid tæn -
At Sa - tan al - le - veg - ne staar I Vei - en med sin Len -

e
O sto - re Gud! lad Æg - te - stand Af
Jeg in - gen bed - re Ga - ve kan for

f
Vi Men - ne - sker i Ver - den er u -
For Møi - e og Be - svær - rin - ger vi

g
Vort Maal - tid vi da slut - te nu og
Og kom - me dig vor Gud, i - hu med

h
O Gud, hvor stor og pri - se - lig Din
Som o - ver Ver - den stræk - ker sig Fuld

i
Retfærdighedsvisen
Du u - ret - fær - dig Dom - me - re som

a
Mit Lys i mør-ke Nat,
Jeg for dig sjun-ge vil.

b

c
af, Og hvil som i din Grav, Far og vel, Du min Sjæl!
gang Ved Guds Ba-su-nes Klang, Der er Trøst, Der er Lyst,

d
ke, Hans skjul - te Hel - veds - Brand
ke, Mig let for - vil - de kan,

e
dig vel - sig - net væ - re,
Bru - de - folk frem - bæ - re:

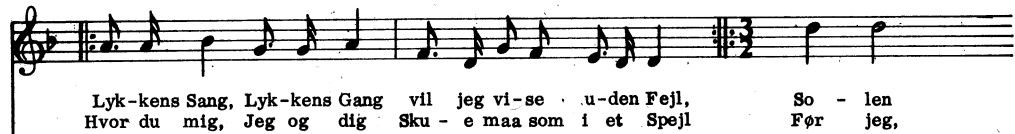
f
sta - dig som en Skyg - ge,
in - gen Stund er tryg - ge,

g
fol - de vo - re Hæn - der,
Tak til Jord - dens En - der;

h
Naa - de er at skat - te,
læn - ger end vi fat - te!

i
Ret - ten har be - tjent.

a

Lyk-kens Sang, Lyk-kens Gang vil jeg vi-se u-den Fejl, So - len
Hvor du mig, Jeg og dig Sku - e maa som i et Spejl Før jeg,

b

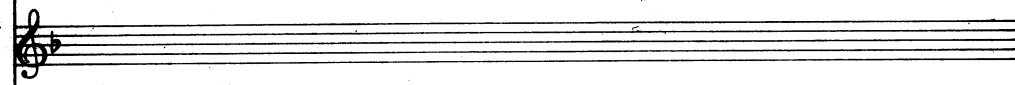

c

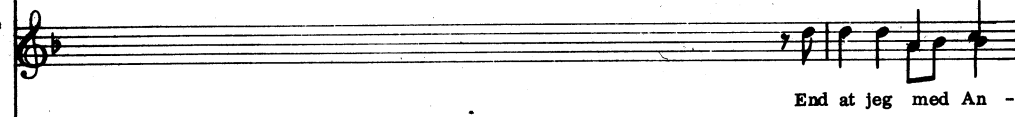

I din Je - su sø - de Favn, Den Tild
Nu god Nat i Je - su Navn. Til Lam - - -

d

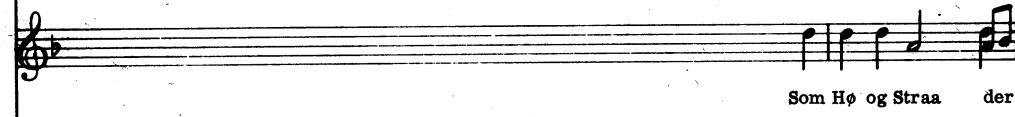

e

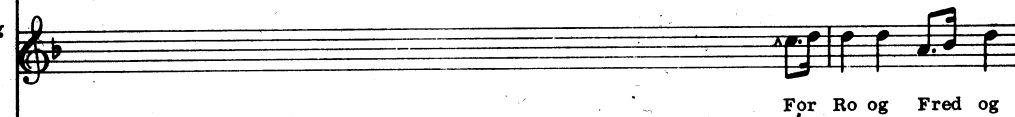
End at jeg med An -

f

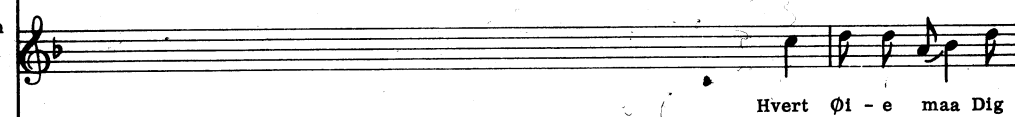
Som Hø og Straa der

g

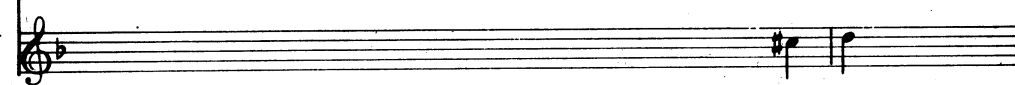
Før Ro og Fred og

h

Hvert Øi - e maa Dig

i

a
skal ik - ke naa De Ves - ter - van - de blaa Ej hæn - ge
Chry - sil - lis, har gjort det for Ver - den bar, Hvor højt jeg

b

c
er snart for - bi, At du skal vor - de fri
mets Bru - de - Sal, Til tu - - sind Eng - lers Tal,

d
Naar jeg ei

e
dæg - tig - hed Dem øn - ske vil til Lyk - ke: Gid

f
snart for - gaa, saa er vort Li - ves Da - ge, en

g
Fy - rig - hed, Vi det - te Maal - tid spi - se, For

h
vog - te paa, Du ser og med dit

i

a

ly - sen Lok
el - sker dig Paa Stjer - ne - flok,
Be - stan - de - lig.

b

c

Fra Krop - pens Fæng - le - Tvang, At gaa din Gang
Til din ud - val - de Skat. God Nat! God Nat!

d

paa min Skan - se staar, Jeg gaar i Fa - re, hvor jeg gaar.

e

Her - rens Fred og Kjær - lig - hed Dem si - re kan og smyk - ke.

f

stak - ket Fred, Med me - gen Sved, U - ro, Ar - bejd' og Pla - ge.

g

Luft og Vand, For Skov og Land, Vi dig af Hjer - tet pri - se.

h

Øi - e Ud - i din Arv, Til al - les Tarv At hjæl - pe og for - nøi - e.

i

a
Nu rin - der So - len op Af Ø - ster - li - de,
For-gyl - der Klip-pens Top Og Ber - gets Si - de.

b
Kom hid, I Chri - sten Folk, Og flit - tig hø - rer, Han
Hvad Je - sus, Sand - heds Tolk, I - dag frem - fø - rer!

c
Nu rin - der So - len op Af Ø - ster - li de,
For - gyl - der Klip - pens Top Og Ber - gets Si - de.

d
Nu rin - der So - len op Af Ø - ster - li - de, Vær
For - gyl - der Klip - pens Top Og Ber - gets Si - de.

e
Med Bøn jeg Støv og Muld For Gud frem - træ - der, Men jeg
Jeg be - der ei om Guld og Ver - dens Glæ - der,

f
Chri - stus der Al - ting i La - ve var sat,
Vil han det jor - di - ske ha - ve for - ladt,

g
Sø - de - ste Bro - der vel - sig - - - net er du,
Kom der du sid - der din Sø - - - sken i Hu,

h
Nu rin - der So - len op Af Ø - - - ster - li - de, Vær
For - gyl - der Klip - pens Top Og Ber - - - gets Si - de.

a Vær glad, min Sjæl, og lad din Stem-me kling-ge! Stig op fra Jor-dens

b si - ger: hvo som vil hans Ven - nér væ - re, Hans Ord de

c Vær glad, min Sjæl, og lad din Stem - me klin-ge! Stig op fra

d glad, min Sjæl, og lad din Stem - me klin - ge! Stig op fra Jor -

e har stør - re Ting min Gud at si - ge, Ei min-dre end

f Ly-sted ei bli - ve Syn-lig i

g Tænk hvad vi li-der, Tænk hvad vi sli-der,

h glad, min Sjæl, og lad din Stem-me klin - ge! Stig op fra Jor -

a Bo Og dig med Tak og Tro Til Him-len svin - ge.

b hol-de maa Og flit-tig ag - te paa, Hvad han mon læ - re.

c Jor - dens Bo Og dig med Tak og Tro Til Him-len svin - ge.

d dens Bo Og dig med Tak og Tro Til Him - len svin - ge.

e som saa: Jeg be - der om at faa Alt Him-me-ri - - ge!

f Li - ve, Vil - de nu gi - ve Al Ver - den god Nat.

g Tænk hvad for Ti-der vi le-ver i nu.

h dens Bo Og dig med Tak og Tro Til Him-len svin - ge.

a Far, Ver-den, far-vel, Jeg ke-des nu læn-ger at væ-re din Træl,

b Luk Øi - ne - ne op, du dov-ne og søv - ne-be - bun-den - de Krop, Se Nat-

c Nu vil jeg her-ud An-fø-re en Sang om de ti Guds Bud, Hvor-le-

a De Byr-der, som du mig har byl-ted op-paa, Dem hvi-sker jeg

b ten er svun - den for Da-gen saa blid, Og So - len op - -

c des Guds straf-fen-de Nid-kjær-heds Ild mod Syn-den er gru-som og gan-ske u-

a fra mig og vil dem for-smaa, Jeg ri - ver mig løs og

b run - den paa Him-me - len vid, Sov du og ei læn - ger, men op med din Tak

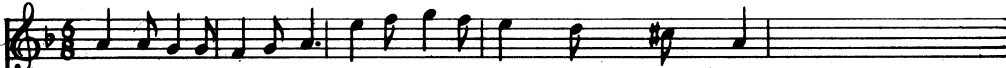
c mild, A-le-ne de Ting, som for-by-des af Gud

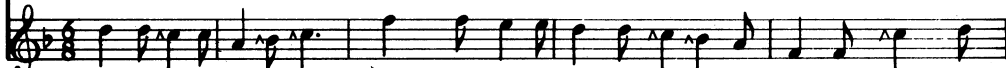
a jeg ke - des nu ved For - fæn - - ge-lig-hed, For - fæn - ge-lig-hed.

b til Ska - be-ren gak, til Ska-be-ren gak.

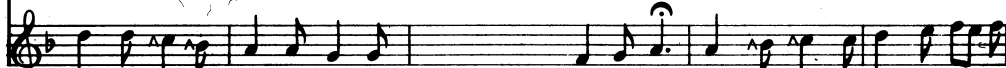
c I al-le ti Bud, I al-le ti Bud.

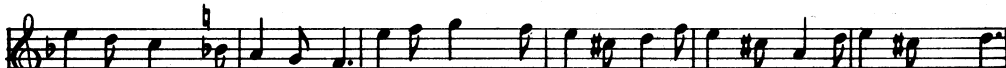
41

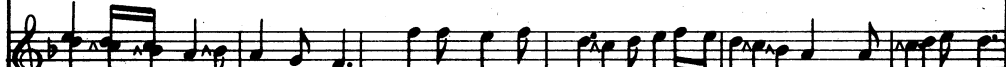
a Rind nu op i Je-su Navn, Du liv-sa-lig Mor-gen - rø - de,

b Rind nu op i Je-su Navn, Du lyk-sa-lig Mor-gen-rø - de, Jeg med Sang min

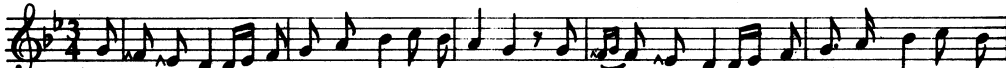
a Jeg med Sang min Gud vil mø - de Hos min Seng og Hvi-le-stavn; Alt hvad i mig er, skal rø-re

b Gud vil mø-de Til min Frel-sers Lov og Pris. Thi for-gjæ-ves skal jeg sve-de

a Sig med Tak for Nat-te - ly, Og min Guds Lov-pris-ning fø-re Op i høi-e Him-mel - sky.

b Og ar - bei-de u - den Maal, Al min Aand er ei til Re-de Og din Blomst er u-de-lukt.

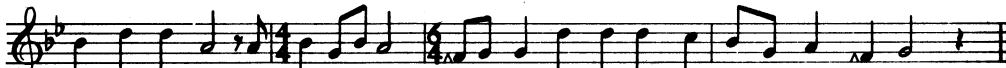
42

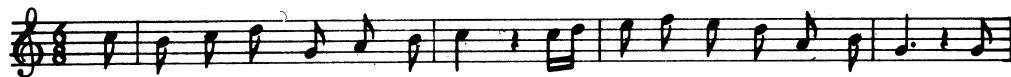
 Ei - a; mit Hjer - te in-der-lig Ju-bi-le-rer, Med Lyst og Fryd saa glæ-de - lig Tri-um-

 fe-rer, Naar jeg be-tæn-ker, At Dø-dens Læn-ker brud-te er, Og Gud mig Li-vet skjæn-ker Af Naa-de.

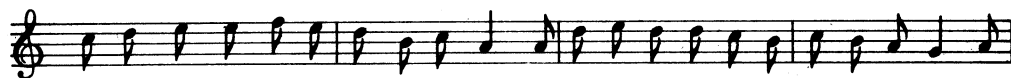
43

 Sor-gen og Glæ-den de van-dre til-ho-be, Lyk-ke og U - lyk - ke gan - ge paa Rad.
Med-gang og Mod-gang hin-an-den til-raa-be, Sol - skin og Sky- er de føl - ges og ad.

 Jor-de-rigs Guld Er præg-tig Muld, Him-len er e-ne af Sa - - lig - hed fuld.

Gud raab-te Di - scip - ler - ne frem Og tal - te saa - le - des til dem: Lyk -

sa - lig maa pri - ses al Ver - den om - kring Det Øi - e som sku - er slig mær - ke - lig Ting, Som

I nu se, Som her mon ske Saa Hjer - tet af Glæ - de maa le.

Det hæn-ded sig Jeph-ta den Gi-le - ads Mand, En Helt ik - ke vant

At Æg-te - skab er jo en hæ-der - lig Stat, Kan Skrif-ten os klar-lig

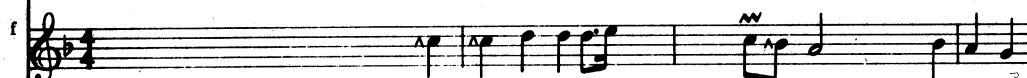
At Æg - te skab er jo en hæ-der-lig Stat, Kan Skrif-ten os klar-

I Med-gang og Glæ - de er Ven - ner - ne god, Men bedst er en Ven

-Der Ja - cob sig Rei-sen til Pa-dan paa - tog En. Æg-te-ven til

Bort, bort al Ver-dens Glæ - de! Hvor ung skal

En Kvin-de naar hun fø - der, Stor Smer-

Aa æg mon-ne naa gru - e, naar

a
til at so - ve,

b
for - kyn - de;

c
lig for - kyn - de;

d
u - di Nø - den,

e
sig at ta - ge,

f
jeg nu træ - de Hen til Be - tha - ni - a At dri - ves til og fra.

g
te hen - de mø - der; Da Ra - chel paa sit Skjød Ben - ja - min hav - de fød,

h
æg gaar ind i Stu - e, man dra - ger ud paa Dør det bed - ste mæg til - hør

a

Han en - gang ud - drog af sit Fæd - re - ne - land, En Kamp i - mod Am-mon

b

Da A - dam og E - va i E - den blev sat Da hav - de Gud til dem

c

Da A - dam og E - va i E - den blev sat Da hav - de Gud til

d

Naar Svag - hed og Al - der - dom svæk - ker mit Mod Da bedst er mig Hjel -

e

Sin Mid - ler i Haan - den han bar, da han drog, En Stav var hans

f

O Hjer - tens Æg - te - ma - ge! O mil - de from -

g

Saa stor var Bar - sel - nø - den, Det var

h

Min Hjer - tens Æg - te - ma - ge, o mil - - de

a
at vo - ve. Den Tid han drog ud, Da gjor - de han Gud

b
stor Yn - de, Og gav dem til Løn Et Her - re - dom skjøen,

c
dem stor Yn - de, Og gav dem til Løn Et Her-re - dom skjøen,

d
pen for - nø - den, Da skjøen-ner man bedst, Hvad Kjær - lig - hed est,

e
Pragt i de Da - ge. Til Ha-ran han kom, Fandt in - gen Hus-rom,

f
me Gud, Skal jeg saa ung nu sma - ge

g
ei Bar-ne-verk, Hun maat-te gaa i Dø -

h
from-me Gud, nu maa æg fyst be -

a Et Løf - te som ei var at lo - ve.

b Saa - fremt at de ei vil - de syn - de.

c Saa - fremt at de ei vil - de syn - de.

d Om den er be-stan-dig til Dø - den.

e Hans Skjæb-ne den var at be - kla - ge.

f de bit - - re Skills - - mis' Bud.

g den, blev svøbt i Li - ge - Serk.

h kla - ge, Min Sol æ gjen - gi ud.

I Dom-mer-nes Da - ge stod Ma-di - an op Og A-ma-le-ki-ter-ne hver i sin Trop Med

Fol-ket af Ø-ster-lands Si-de, Til-sam-men mang-fol-di-ge Tu-sind i Tal, De slo-ge sin Lei-er i

Is-ra-els Dal, Mod Is-ra-el vil-de de stri-de Og mel-lem sin' Hæn-der dem sli - de.

a Bei - mei - - - nes Buh - len Haup -
da - rin da leit ver - schlos -

b Mig ty - ckis at Ver - den er un - der -
Met sor - rig oc kum - mer baa - de falsk oc

c Der Ja - cob sig Rei - sen til Pa - dan paa -
Sin' Mid - ler i Haan - den han bar, da han

d For - træ - - - de - lig Ver - den, hvad est
Din Frugt har jeg prø - vet, end - dog

e Her - re Gud ditt dy - re navn og

f Her - re Gud! dit dy - re Navn og Æ - re

g Min Ven, min Ven,
hvad jeg dig vil

h Med Sor - ge - røst og
U - sta - dig er al

i A - dam sat i Fry - dens Lund, he - le Ver - den
Men saa faldt han i en Blund, Gud ham vil - de

j Jeg Syn - de - ful - de vil ned - fal - de for
Ve - mo - de - lig dig at paa - kal - de og

k Spørg du med Da - vid se hvad kan ond Tun - ger let
Ak dengjør mel - lem Mand og Mand saa me - gen Splid

l Saa tæ - ge mi naa Gla - se fat; god Taar, min Hjer -
Saa sul - le mi den hei - le Nat, Inn - te op - ren -

m E kann so man - gen ein vak - ker Sang um fag - re Land
men al - dør ha e no høyr ei Gøng dei sang um dæ

n

a te da steht ein güld - - - - - ner Schrein,
sen das jun - ge Her - - - - - ze mein.

b lig, hun haf-fuer saa me - get at sken - cke,
suig, vil mand det ret be - ten - cke,

c tog En Æg-te - viv til sig at ta - ge,
drog, En Stav var hans Pragt i de Da - ge.

d du dog tung, Du har mig tidt spæ-get og tæm - met,
jeg er ung, Du har mig tidt æng-stet og skræm - met.

e æ - ra y - ver ver di høgt i akt skal ve - ra,

f O - - - ver Ver - den høit i Savn maa væ-re,

g jeg kvæ - der en Vi - se, Vil du høy-re pas
for - tæl - le? Det nu i Vi-sen staar.

h Klyn-ke - - - lyd, En Har-pe her op - stem - mer.
Ver-dens Fryd, Vi dag-lik det for - nem - mer.

i at re - - - - - gle - re,
gi - ve me - re,

j dig, o al - ler - - - - - høi - e - ste!
be-de om Barm - - - - - hjer - tig - hed.

k ud og - - - - - ret - te,
og Træt - te,

l - - - - - tans O - la!
- - - - - ner So - la.

m u-ti Væ - ra,
os er næ - ra,

n

a Wollt Gott, ich hätt' den Schlüs-sel!

b hun maa vel lig-nis ved det Iiss, der

c Til Ha-ran han kom, Fandt in-gen Hus-rum,

d De ra-sen-de Folk, som dog ha-ve dig kjær,
Hvad est de dog Se-en -

e

f Og al-le Sjæ-le, Og al-le Træ-le, Og hver Ge-sel-le

g

h Se Sa-lo-mon Det Vid-ne bær',

i Her-ren vil-de nu be-skik-ke

j Nu sid-der jeg for Lo-vens Svø-be, Nu krym-per jeg

k Den er en Hund af ar-gest Form,

l Aa vi' du drik-ke so æ dæ væl, Aa vi' du in-kje,

m der-for vil e no prø-vø paa

n

a
ich würf ihn in den Rhein.

b
mand kand snart paa - fal - de,

c

d
de blin-de! Af mig du

e
Og al-le sje - ler og alt som mæ-ler

f

g
Jeg gaar nu saa be -

h
At Alt, som un-der So - len er,

i
Æg-te - ska - bet's høi - e Sag. A - dam sov og

j
med Skrig og Skraal, Nu vil jeg til min

k
En Ræv med Fød-der tven-de, Den er den al - ler -

l
Saa raa deg sjæl.

m
o gje - ra Vi - sa so Følk kan sjaa at o her No-ra kun-na

n

a Wår ich bei mei-nem Buh - len, wie

b huo paa han-nem byg-ger hand er w - uiss, hand blif-fuer be - suigt

c Hans Skjæb-ne den var at

d vur-de-res i Værd med en Fjær,

e dei lydt skal pri-sa ditt namn

f De skal for -

g klemt til dig af Kjær-lig-hed min Ven, du er i mi -

h er u - be - stan -

i vid-ste ik - - ke

j Je-sum lø - be, Og

k gif-tigst' Orm sig kan paa Jor-

l God Taar min Hjer-tans O-la!

m ve-ra bra um dei før - ag -

n

a m^öcht mir bass ge - - sein!

b met al - - le.

c be - kla - - ge.

d For den, jeg dig ei vil - de vin - - de.

e og vi - sa deg æ - - ra.

f tæl - - le Din Æ - re.

g - ne Tan - ker, i - - hvor jeg van - drer hen.

h - - - de li - - gen.

i At det var hans Bryl - lups - dag.

j der er Trøst for al min Sorg.

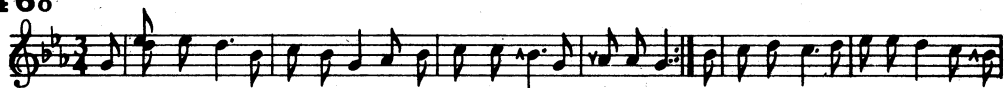
k - den ven - - de.

l God Taar min Hjer - tans O - - la!

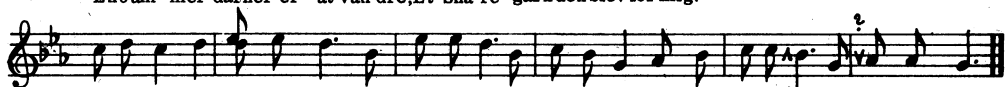
m - - - ta der sø - - re.

n

46o

Be-drø-ve-ligt i dis-se Da-ge, Nu Ver-den er saa fuld af Svig, Af Mo-der er jeg fød og baa-ren, an-
En Jam-mer-dal her er at van-dre, Et Sna-re-gar den blev for mig.

ta-get har min Daa-bes Pagt, Men ser jeg numed Suk og Taa-rer, Hvor il-de jeg den har frem-bragt.

46p

O vel os da naar vi skal sam-les hos Gudi e-vig Sa-lig-hed, Naar al vor Strid og Sorg for-vand-les til

i-del Glæ-de, Fryd og Fred. Vor Je-sus selv paa Tro-nen sku-es samt Eng-lers man - ge

Tu - sin-de, Da skal vi al - drig me - re gru - e for no - gen Spot og Li - del - se.

46q-r

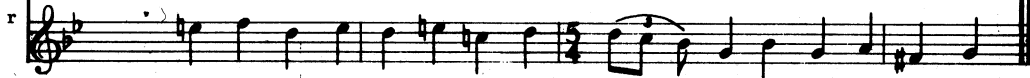
Men det var i sam - me Da - ge, La - za - rus en fat - tig Mand,
Som for Ar - mod maat - te dra - ge Mød en Bet - ler stav om Land.

Nu vil vi med Gud be - gyn - de til at fø - re sang-vis Bud
Paa hvad Maa - de Fol - - ket syn - de Mod det sju - end Her - rens Bud.

Han kom for den Ri - ges Dø - re Og om Al - mis lod sig hø - re.

Tju - ve - ri det Gud os naa - de, Dri - ves her paa man - ge Maa - de.

46s

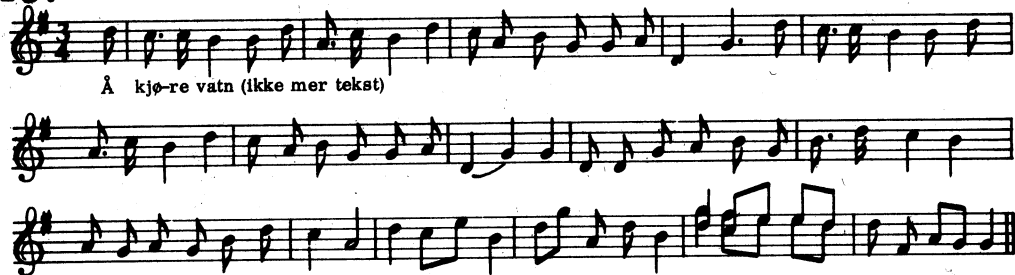

O gu-ten min, han e kink o kât, han sprett som kil-lin-ga i skør-ro, med ring på fin-gen med

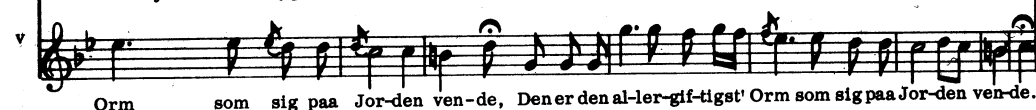
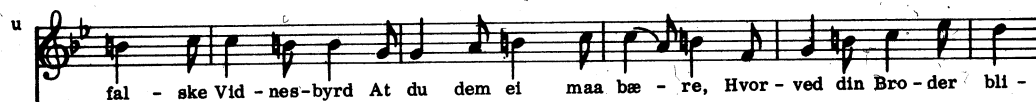
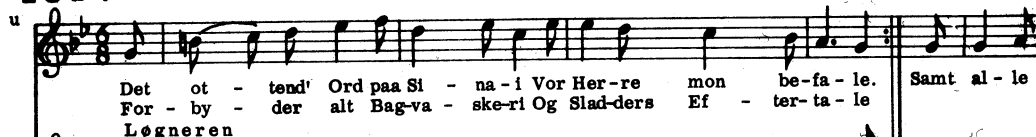

dul-ler i, med dob-belt kluk-ke-kje med tus-ter i, han står på jor-da som ein blo-me,
han vil no vis - se - leg ko - ma.

46:

46 u-v

47

a
Hvad har du gjort de man-ge Aar, Du har i Ver-den le-
ten

b
Hvad har du gjort de man-ge Aar, Du har i Ver-den le -

c
Hvad har du gjort de man - ge Aar, Du har i Ver-den le -

a
vet? Tænk, sik - re Sjæl, at al Ting staar I Her - rens Bog op-skre-vet.

b
vet? Tænk, sik - re Sjæl, at al Ting staar I Her - rens Bog op-skre-vet.

c
vet? Tænk, sik - re Sjæl, at al Ting staar I Her-rens Bog op - skre-vet.

48

Blandt al-le Gu-der er u-di sær Ei no-gen Gud saa stor saa-som vor; Vor Fa-der kal - des
han af hver Mand, Thi han det Navn og bær med Gavn; Han soth en Fa-der bør, mod os gjør.

49

Jeg si-ger for mig, en an-den for sig, Jeg er u-be-kvem at brin-ge den mind-ste god
Gjer - nin-ger frem, Og Tun-gen for slet at of-re min Frel-ser et Fa - der - vor ret.

50

a
Al-driger er at hit-te No-gen en i no-get Kald, Som slet u-den Smit-te
O Gud i det Høi-e Frels os fraden on-de Mand, Frels fra Sorg og Møi - e

b
Al - drig er at hit-te Al-dri-gen i no-get Land, Som slet u - den Smit-te

50¹¹

a
si - ges fri for Feil og Fald, Som slet in - gen for - un - dres maa, At
Og alt Ondt som kom-me kan, Frels Sjø - fa - rer'n fra Hav - sens Nød, Frels

b
si - ges fri for Feil og Fald, Der-for in - gen for-un - dres maa,

a
Gjen-vor - dig-hed kom-me paa Og ad - skil-lig Stød og Pla - ge, Suk og Kla -
Vei - fa - rer'n fra Fald og Stød, Frels i Naa-de mig og mi - ne, Hver med si -

b
At Gjen-vor-dig-hed vok - se paa Og ad - skil-lig Nød og Pla - ge, Suk og Kla - ge

a
ge al - le Da - ge Sted-se for vo - re Dø - re at staa.
ne, Fra al Pi - ne, Frels vo - res Hu - se i - fra Brand og Glød.

b
al - le Da - ge, Sted-se for din Dør at staa.

51

Til Fa-der vor at en-de Da sjun-ge vi nu frit; Vi sjun-ger og be-kjen-de, At Ri-get det er dit. O

Gud din Her-re-Magt Er o - ver gan-ske Jor-den Med Æ - re vidt ud - strakt.

52

Blandt de Guds Vel-sig-nel-ser Os Her-ren med be - tæn-ker, I Kal-ken Je-sus
In - gen-lund den rin-ge-ster At han for os ind- skjæn-ker

Ro-sens - Blod, Frem-sat i per-set Dru-e, At bru-ges til en Sjø-le-Bod Mod Sor-gens Ild og Lu-e.

a Min Ska-ber I - gjen-lø-se-re og Hel-lig - gjø-re - re,

b For-sør-ge - ren den sto-re Gud, Han kje-des al-drig ved

c Lad os nu al-le og en-hver, Med Hjer-te, Aand og Mund
at pri-se ham som er saa rig, Af Naa-de og Mis-kund,

a Som er én Gud i Væ-rel-se, Men i Per-so-

b At vi-se sin Vel-gjer-ning ud Og sto-re

c Ham tak - - ke tu-sind Gan-ge,

a ner tre, Tre-e-nig Gud, som ha-ver at gi-ve go-de Ga-

b Mis-kund-hed, Han Op-holds-mid-ler gi-ver Hvor-med han os be-

c

a ver, du al-le Ting til-la-ver, Som bør paa Jor-den ske.

b spi-ser, Vi bil-lig han-nem pri-ser Hver i sit Rum og Sted.

c For han i Maa-der man-ge Sin God-hed vi-ser ud.

54

Paa den-ne kum-mer-ful - de Ø, Hvor al-le Mod-gangs-bøl-ger bru-ser rundt om-kring,
E sått ha my-kje sør - - je - frø, minge-de den fløi bort på ør - - ne - ving.

Jeg saad har me-get Sør-ge-frø, Min Glæ-de den fløi bort paa Ør-ne - ving. Jeg
Jeg le-ver dog i hå - pet still og svin-ger tan-ker - ne til tro - nen hen. Gud

Pe-tro - nel-lens Hjer - te fry-der sig ei mer, Den bit-re Næl-de vok-ser mer og mer.
er min mann, min dom-mer og for-svar, han som sin øi - en - sten mig vel be-var.

55

Mus-sel - skal-len ag-tes rin-ge, Men har Per-len u-di sig Tom-me Tøn-der høist mon skral-de,
Stolt-heds Tan-ker høit sig svin-ge, Me-ner in-gen er sig lig.
Dy - den Mo-ses Dæk-ke drar, Den som pra-ler mindst af al-le, of-te stør-ste Dy-den har.

56a

Der Ja-cob sig Rei-sen til Pa-dan paa-tog, En Æg - te - ven til sig at ta-ge, Sin'
Mid-ler i Haan-den han bar da han drog, En Stav var hans Pragt i de Da-ge. Til
Ha - ran han kom, Fandt in-gen Hus-rum, Hans Skjæb-ne den var at be - kla-ge.

56 b

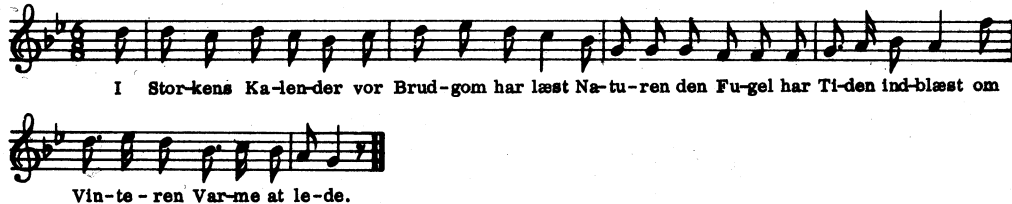
Al Ver-den er i - del For-fæn-ge-lig - hed, Den kan ik - ke Hjer-tet for - nøi - e. Alt
 Guld er rød Muld, Og al Fred er U - fred, Som den dig frem-stil - ler for Øi - e. Al
 Ga - lan - te - ri - e er kun Phan-ta - si u - sta - dig som Spi - re - nes Fløi - e.

57

Jeg er Mel-chi-se-dechs Bro-der, U-den Fa - der, u-den Mo-der! Fa-der jeg ei min-des kan,
 Ach mi-ne Øi-ne staa i Vand! Gud har hug-get Saar i Saar, Jeg ser Mo-ders Li - ge-baar.

58

I Stor-kens Ka-len-der vor Brud-gom har læst Na-tu-ren den Fu-gel har Ti-den ind-blæst om
 Vin-te - ren Var-me at le-de.

59

a Al-drig jeg me - re paa Ver - den vil tæn - ke, Him - len, kun Him -
 Jor-dis - ke Fri - hed er tun - ge - ste Læn - ke, Glæ - den er grun -
 b Al-drig jeg me - re paa Ver - den vil tæn - ke, Him - len, kun Him -
 Jor-dis - ke Fri - hed er tun - ge - ste Læn - ke, Glæ - den er grun -
 c Sig mig o Men-ne-ske hvem er at fin - de Som her i Ver - den for
 Sig mig hvad Navn dethar, Mand el-ler Kvin-de, Som her i Ti - den gaar

Fine

a
len jeg læn-ges at se. Kal-ken er dei - lig som Vel - lyst vil skjæn-ke,
det paa Pil - ler af Sne.

b
len jeg læn-ges at se. Kal-ken er dei - lig som Vel - lyst vil skjæn-ke,
det paa Pil - ler af Sne.

c
Møi - - e er fri, Sig mig om No-gen saa rig og saa præg-tig At han for
Dø - - den for-bi,

a
Men den er blan-det med gif-tig-ste Ve. Al-drig jeg

b
Men den er blan-det med gif - tig-ste Ve. Al-drig jeg

c
Sor-gen kan vær - ge sig selv. Sig mig om

a
me-re paa Ver - den vil tæn-ke, Him - len, kun Him - len jeg læn-ges at se.

b
me - re paa Ver-den vil tæn - ke, Him - len, kun Him - len jeg læn-ges at se.

c
No - gen saa rig og saa mæg - tig At han til Ver-den kan si-ge Far-vel.

D. C. al Fine

a
Me-dens de Stol-te sig smin - ke og svæn-ke, Maat-te vel Or-me - ne hjer-te - lig le.

b
Me-dens de Stol - te sig smin - ke og svæn-ke, Maat-te vel Or - me - ne hjer-te-lig le.

60a

Hvad er det godt at lan - de I Him - lens sø - de Havn, Fra Rø - ver - Nest til
Fra Ver - dens vil - de Stran - de Fra frem - med Land og Strand,

Eng - le - Fest, Fra Svi - ne - Egn til Fa - ders Fang! Hvad er det godt at lan - de I Him - lens sø - de Havn.

60b

MIN HARPELEK

Den sto - re dag vi al - le går til mø - de, den dag skal sam - les le - ven - de og

dø - de. Den dag skal A - dam se sit bar - ne - tal, det bli - ver vist en o - ver - maa - dig

ska - re. Og naa - dig Frel - ser du en - hver be - va - re fra hel - ved's kval.

61

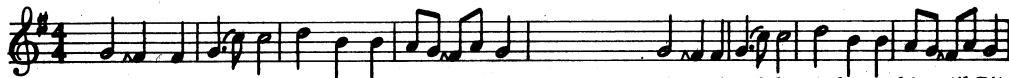

Far her - ud u - re - ne Aand, hen til di - ne Li - ge! Jeg har gi - vet Je - su Haand al - drig ham at

svi - ge. Gaa din Vel! Jeg vil ei Ver - dens Lyst be - gjæ - re el - ler hø - re me - re.

62

Jesus: Su - la - mith lil - le! Hvi jam - rer du saa tidt? Sulamith. Ak! at du vil - de Mig hen - te hjem til Dit.

J.: Den Him - mel - Læng - sel al - vor - lig prø - ves vil. S.: Ja Nød og Træng - sel Gjør vist - nok sit der - til.
J.: Tror du jeg glem - mer Dit Kor - ses mør - ke Sky? S.: Nei, jeg for - nem - mer Din Naa - de dag - lig ny.

J.: Men, naar det klem - mer? S.: Da skri - ger jeg om Ly. J.: Su - la - mith lil - le! Hvi jam - rer du saa tidt?

63a

Vær trøstig mit Hjer-te, be-drøv dig ei mer, Tænk, at dig til be-ste dog al-le Ting sker, Vil
 Gud det for-ord-ne, Lad ly - ne og tord-ne, Saa kom-mer dog So-len om-si-der i-gjen, Vær
 der-for fri-mo-dig, og Sor-gen kast hen.

63b

Vær trøstig mit Hjer-te, be-drøv dig ei mer, Tænk, at dig til be-ste dog al-le Ting sker, Vil
 Gud det for-ord-ne, Lad ly - ne og tord-ne, Saa kom-mer dog So-len om-si-der i-gjen, Kun
 der-for fri-mo-dig og Sor-gen kast hen.

64

O Je - su Da - gens kla - re Sol! Og Nat - tens Stjer-ne
 glands og Pol, Be - var og lys om Nat-te - stund, Vort Liv og Sjæl med din Mis-kund!

65

Se Ret-ter-nes dei-li-ge Dragt, Som sæt-tes paa Bor-det i Rad, Er det ik-ke Her-rens Al-magt, Som
 gi-ver saa ny-de-lig Mad. O him-mel-ske Gi-ve-re rund! Som spi-ser hvert Men-ne-skes Mund, Og
 sæt-ter vor Jor - de - rigs Klo-de og Land i Lil - ljer - nes dei - li - ge Stand.

a Vi Men-ne-sker, som af For-gjæn-ge-lig-hed Er lig-net i Or-den Ved Græs-

b Vi Men-ne-sker, som af For-gjæn-ge-lig-hed Er lig-net i Or - den Ved

Andantino

a set paa Jor-den, Saa-snart det op-rin-der, saa fal-der det ned: Saa

b Græs-set paa Jor-den, Saa-snart det op - rin - - - der, saa fal-der det ned: Saa

a maa vi og dø, Bort-vis-ne som Hø, U-sta-dig som Veir Vi Men-ne-sker er.

b maa vi og dø, For-vis - ne som Hø, U-sta - - dig som Veir Vi Men-ne-sker er.

Adagio

a Si-on! min Skjøn-ne! hvi vil du for-ha-le, Kan du ei nær-me-re

b At du de Kjær-lig-heds Glø-der kan sva-le, Som i mit Hjer-te mon'

c Si-on! min Skjøn - ne! hvi vil du for-ha-le, Kan du ei nær-me-re kom - me

At du de Kjær - lig- heds Glæ-der kan smage, Som i mit Hjer-te mon' bræn- de

a kom-me til mig, Ly-ster du læn-ger i Ba-bel at græ-de, Øn - sker

b kom-me til mig, Ly - ster du læn-ger i Ba - bel at græ-de,

c til mig, Ly-ster du læn-ger i Ba-bel at græ-de, Øn - sker du dig ei

for dig?

a du dig ei at kom - me i Fred, Mens du ei nær-me-re til mig vil

b Øn-sker du dig ei at kom - me i Fred, Mens du ei nær-me-re til mig vil

c at kom - me i Fred, Mens du ei nær - me-re til mig vil

a træ - de, End - skjønt jeg raa - ber saa - at jeg blir kjed, Blir kjed,

b træ - de, End - skjønt jeg raa - ber saa - at jeg blir kjed, Blir kjed,

c træ - de, End-skjønt jeg raa-ber saa-at jeg blir kjed, Blir kjed,

a blir kjed, End-skjønt jeg raa-ber saa - at jeg blir kjed.

b blir kjed, End-skjønt jeg raa-ber saa - at jeg blir kjed.

c blir kjed, End - skjønt jeg raa - ber saa - at jeg blir kjed.

For - un - dret maa man stil-le staa, At sku-e Him-len an, Hvor o-ver stærk Guds

Un-der-værk Re - gje-rer hver en Plan; Hvor sir-lig rar, Hvor kry - stal-klar hans

Him-mel pyn-tet staar; Al Jor-dens Dragtog Ha-vets Magt O - ver For - stan-den gaar.